

LVI.

Forslag til Lov

vedrørende

U d v a n d r i n g .

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 23. Februar 1934.*)

I. Udvandrere.

§ 1.

Stk. 1. Ved Udvandrer forstås en dansk Statsborger, som forlader Riget i den Hensigt at tage fast Ophold og søge sit Udkomme i fremmed Verdensdel, eller et Familienmedlem, der enten ledsager ham eller senere forlader Riget i den Hensigt at slutte sig til ham.

Stk. 2. Ligestillet med en Udvandrer anses en her fast bosat fremmed Statsborger, som forlader Danmark i den Hensigt at tage fast Ophold og søge sit Udkomme i fremmed Verdensdel, eller hans her fast bosatte Familienmedlem, der enten ledsager ham eller senere forlader Danmark i den Hensigt at slutte sig til ham.

II. Udvandringsagenter.

§ 2.

Stk. 1. Som Udvandringsagent anses enhver, der paatager sig oversøisk Befordring af Udvandrere, hvad enten Befordringen sker direkte fra dansk Havn (Red) eller over fremmed europæisk Havn.

Stk. 2. Endvidere anses som Udvandringsagent enhver, der paatager sig oversøisk Befordring af andre Passagerer, hvad enten Befordringen sker direkte fra dansk Havn (Red) eller over fremmed europæisk Havn. Dette gælder dog ikke, for saa vidt Befordringen skal ske paa Skibe, der sædvanlig ikke befordrer Udvandrere i større Omfang.

§ 3.

Stk. 1. Til at virke som Udvandringsagent udkræves en af Socialministeren meddelt Tilladelse. Denne gives kun til bestemt Person og kan ikke overdrages. Den skal udtrykkelig angive, hvilken eller hvilke Befordringsvirksomheder den angaar, og Agenten maa ikke paatage sig Befordring for andre. Tilladelsen kan begrænses i sit Omfang,

*) Se Tillæg A. Sp. 2097; Tillæg B. Sp. 451; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 24, 1ste Behandling Sp. 1448, 2den Behandling Sp. 2842, 3die Behandling Sp. 2036.